Ήταν από αυτές τις μέρες, που έχεις την πολυτέλεια να ξεφύγεις από τον κλοιό της καθημερινότητας. Όχι για όλη τη διάρκεια τους, αλλά ξεκλέβοντας δυο τετράωρα σε δυο διαδοχικά πρωινά, διεκδικείς ένα είδος πληρότητας, μια ενδιαφέρουσα κόπωση και έναν καλύτερο ύπνο το βράδυ.

...στους Αγ. Ασώματους

Τόσο πέρσι, όσο και φέτος δεν καταφέραμε να επαναλάβουμε την ιδιαίτερη επίσκεψη στη βορειοδυτική Ελλάδα που είχαμε πραγματοποιήσει το '12 (περισσότερα επί τούτου, εδώ: Δίτροχοι στο Γράμμο). Έτσι, τα σχέδια για Ανατολές στο Σμόλικα, για Δύσεις στις Δρακόλιμνες περίσσεψαν και αναγκαστικά μετακινήθηκαν για όταν θα δημιουργηθούν ευνοϊκότερες συνθήκες. Προφανώς δεν ήταν ευχάριστο αλλά μας γεμίζει προσμονή για μια ακόμα πληρέστερη, πλουσιότερη σε συναίσθημα, μελλοντική απόδραση.

Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί, πως ήταν άλλη μια ένδειξη μιας άχαρης και για πολλούς άδικης εποχής. Από την μεριά μου τουλάχιστον έτσι το αντιμετωπίζω. Κι εδώ όμως, υπάρχει το αντίδοτο. Καθώς δεν μπορέσαμε το μείζον, ας διεκδικήσουμε το έλασσον.

α στη θέση Πύριζα. Κάποτε υπήρχε και ταμπέλα στον στύλο. Στο βάθος ο κόλπος του Σχινιά. [illegible]

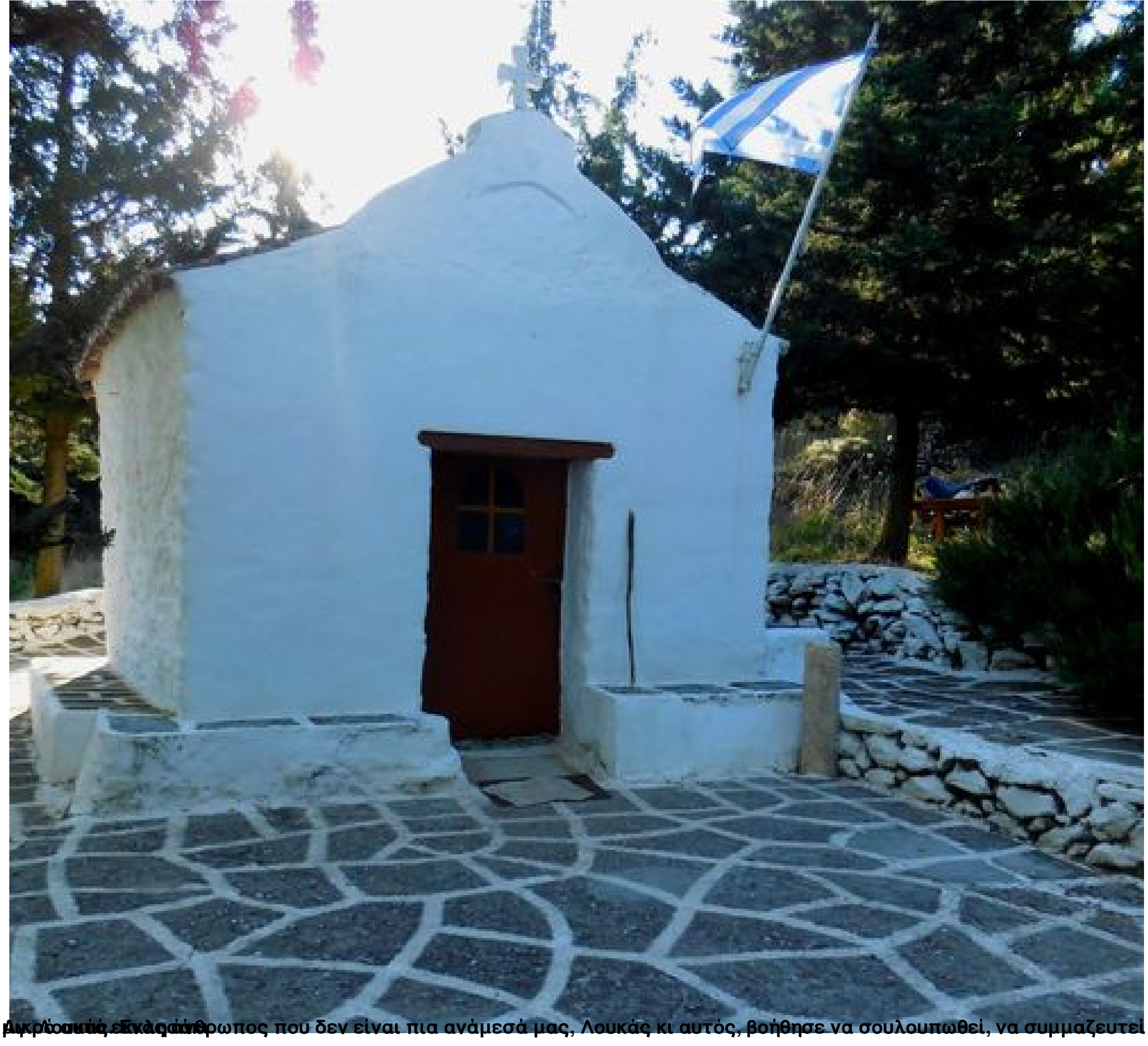

μικρό εκκλησάκι. [illegible] άνθρωπος που δεν είναι πια ανάμεσά μας, Λουκάς κι αυτός, βοήθησε να σουλουπωθεί, να συμμαζευτεί το

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]